

Steffensen (KrF):

»Vil ministeren tage initiativ til, at sundhedsstyrelsen undersøger muligheden for tilrettelæggelse af en uddannelse for alternative behandlingsformer?«

Begrundelse

Interessen for og forbruget af naturmedicin og alternative behandlingsformer er stærkt stigende. For knap to år siden blev Foreningen til Naturmedicinens Fremme startet. Foreningen har til formål at fremme oplysningen om naturmedicin og alternative behandlingsformer. Den arbejder bl.a. på at få dannet brancheforeninger for de alternative læger, så patienterne kan føle sig sikre, når de går til naturlægen. Det er ikke mindst patienternes ønsker om at blive behandlet for sygdomme, de af lægen har fået at vide at de må lære at leve med, og ønsket om at blive behandlet med midler uden bivirkninger, der fremmer interessen for naturmedicin og alternative behandlingsformer.

Læge Finn Skjødt Andersen, behandlingscentret Humlegården, der selv anvender naturmedicin i sin behandling, »er lidt bekymret over naturbølgen, hvor naturlæger uden nogen egentlig uddannelse skyder op som paddehatte«, som han udtaler i Berlingske Tidende den 19. august 1982.

En egentlig anerkendt uddannelse og autorisation af naturlæger vil dels give kontrol med, hvad naturlægerne kan, og de midler, de anvender, og dermed give patienterne større tryghed ved behandlingen, dels kan man undgå, at mennesker, der kalder sig naturlæger, tjener penge på virkningsløse eller direkte sundhedsfarlige midler.

Besvarelse (1/9 82):**Indenrigsministeren (Henning Rasmussen):**

Indenrigsministeriet har forelagt sundhedsstyrelsen spørgsmålet, og sundhedsstyrelsen har givet følgende udtalelse:

»Styrelsen finder, at der i det danske sundhedsvæsen og uddannelsessystem er etableret et så betydeligt antal og så forskellige artede sundhedsuddannelser, at der ikke er behov for yderligere at inddrage alternative behandlingsformer som en formaliseret uddannelse.

Styrelsen har endvidere en formodning om, at der altid vil være et behov i befolkningen for at henvende sig til alternative behandlere, og at der, såfremt man etablerede en offentligt godkendt uddannelse for alternative behandlingsformer og dermed udvide rækken af konventionelle behandlingsgrupper, alligevel ville opstå nye alternative behandlingsformer. Sundhedsstyrelsen finder det derfor ikke hensigtsmæssigt at indgå i en tilrettelæggelse af en offentlig uddannelse for alternative behandlingsformer.«

Indenrigsministeriet kan tilslutte sig denne udtalelse, og ministeriet anser det således ikke for påkrævet at foretage yderligere undersøgelser af muligheden for tilrettelæggelse af en uddannelse for alternative behandlingsformer.

Spm. nr. 1143

Til *ministeren for kulturelle anliggender* (19/8 82) af:

Ingerlise Koefoed (SF):

»Vil ministeren redegøre for, hvilke støttmuligheder ministeriet for kulturelle anliggender har til cirkusvirksomhed, og om ministeriet vil gøre en indsats for at sikre, at den gamle kulturform, der ikke kan klare sig på kommerciel basis alene, kan blive ved med at eksistere?«

Begrundelse

For nylig udtalte kontorchef Bent Rasmussen, ministeriet for kulturelle anliggender, at ministeriet er klar over, at en cirkus ikke kan drives alene på kommerciel basis, og han efterlyste samtidig en anden holdning fra cirkus' side til de lukkede regnskaber, hvis ministeriet skulle gå ind i sagerne. Det er uklart for spørgeren, hvor megen opmærksomhed folketinget egentlig har viet cirkusvirksomhed, og hvad der egentlig kulturpolitisk og kulturstøttmæssigt er sket på området i de senere år. Der efterlyses også en redegørelse for mulighederne for at forhandle med enkelte cirkus.

Besvarelse (17/9 82):

Ministeren for kulturelle anliggender (Mimi Stilling Jakobsen):